

ikke kan siges at være ene om at afgjøre Sagen. Jeg har bestandig ved at forelægge disse Love bestræbt mig for at bringe det dertil, at Mændene kunde blive saa uwillige som muligt; derfor er det altid foreslaaet, at de ikke skulde vælges af saa stort et Antal Mænd, som man her har villet. Det er ogsaa gjentaget her, idet § 11, for at formindste noget det store Antal, hvoriblandt der skal vælges, bestemmer, at Amtsraadene skulle affatte Rister over et passende Antal Mænd. Jeg erkjender, at, naar man har et saa overordentligt stort Antal Boldgiftsmænd at vælge imellem, som Resultatet er blevet, da er det lettere at finde Folk, som turde have Tilbøielighed til at være partiske, skjøndt det jo vilde stride imod deres Pligt; men disse Forslag have jo ikke været til at sætte igjennem, skjøndt de idetmindste paa et andet Sted have fundet Understøttelse, og man har erkjendt, at det var rigtigt og ønskeligt, at Boldgiftsmændene vare saa uwillige som muligt, og at derfor deres Antal ikke var altfor udvidet. Smidlertid troer jeg ikke, at der kunde være nogen Anledning til at optage fuldstændig de andre Afsløsningslove i nærværende Lov, for derved at faae rettet hvad der kunde være Anledning til med Hensyn til dette enkelte Forhold, hvorom her er Tale. Det er meget almindeligt at henvise til beslagtede Love, og det er Noget, som letter Forretningerne i Thingene meget, istedetfor at optage det hele Apparat af Lovgivning i det foreliggende Lovudkast, Noget, som i Forstningen var blevet paatænkt, men som blev opgivet. Er der et eller andet Punkt, som man troer nødvendigvis burde forandres ved at overføre andre Love paa dette Forhold, saa kan man derpaa gjøre særlig opmærksom. — At Afsløsningen af dette Forhold ikke skulde interessere Staten, saaledes at det ei skulde kunne forsvares at udrede de mindre betydelige Omkostninger, der vilde medgaae til Anskaffelsen af Protokoller og deslige, af Statskassen, det troer jeg dog kan

være noget tvivlsomt, hvis det navnlig er saa, at en Adskillelse af Jagtretten og Eiendomsretten giver Anledning til Collisioner, som man maa beklage og som man maa ønske afhjulpne.

Dahl: Maatte jeg blot gjøre en personlig Bemærkning?

Formanden: Ja, jeg skal gjentage, at den, som 2de Gange har havt Ordet, kan det fremdeles gives, naar der fra Forsamlingens Side Intet derimod findes at erindre, og dette vil jeg i nærværende Tilfælde forudsætte.

Dahl: Det er blot i Anledning af, hvad den ærede Ordfører anførte. Han forudsatte, at jeg havde udtalt mig for, at der altid først skulde finde en Auction Sted forinden Jagten kunde blive afløst. Dette har naturligvis aldrig kunnet være min Mening, og jeg troer heller ikke bestemt at have udtalt, at der altid skulde finde en saadan Auction Sted. Jeg maa i den Henseende ganske slutte mig til, hvad den høitærede Indenrigsminister har udtalt. Jeg har kun tænkt mig, at der kunde finde saadanne Maneuvrer og Proformacontracter Sted, som han omtalte.

Solberg: Jeg kan ikke nægte, at den Forklaring, som den høitærede Indenrigsminister har givet med Hensyn til de Ord: „under Hensyn til de Forhold, som have fundet Sted inden den Tid, da Afsløsningen skeer“, ikke have fyldstgjort mig. Thi, da det ikke er sagt, at Afsløsningen skeer for hver enkelt Mand til samme Tid, men der kan hengaae maaskee et halvt Hundrede Aar eller længere Tid inden den sidste Afsløsning skeer, saa ville dog de Afsløsningsmænd, som efter et saa langt Tidsrum skulle bedømme Jagten, være i stor Forlegenhed, naar de skulle tage Hensyn til de Forhold, som fandt Sted for 50 Aar siden. Det vilde derfor være meget ønskeligt, om de ærede Medlemmer, som desangaaende have ytret sig, vilde imødegaae Ordføreren, og hjælpe os med Hensyn til vor Uvidenhed i den Henseende.